

Arto Varpio

TERVASROSOA RUNGOSSA

Runoja

Tervasrosoa rungossa

Runoja

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2026 Arto Varpio

Taitto: Arto Varpio

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri,
Saksa

ISBN: 978-952-89-0345-1

Katto ehjä ja lasiruudut, vaikka liiteri on kierosti kallellaan.
Harakka harjalla ei välitä.

Lukijani.

Käsissäsi on poiminta vuosikymmenten harjoituksesta, josta
voin sanoa kuten harakan lepuutusludasta; nurkat vinossa
ja saranat siirottavat, mutta kestää se hetkeksi pysähtyä ja
tarkkailla näkökentän tapahtumia. Nehän ovat
monitulkintaisia. Kokoa sinä näistä oma tulkintasi.

Turvallinen polku (Sallalle ja Tanjalle omistettu)

Ei se katoa jalkojesi alta,

eikä siinä ole miinan laukaisulankoja

eikä liukkaita juuria eikä kiviä.

Turvallinen polku on yli kahden kämmenen levyinen,

eikä askeleesi eksy tyhjään heti polun vieressäkään.

Turvallisella polulla tiedät, minne se Sinut johdattaa,

ja ne enkelit, jotka tulivat turvaksesi voivat seurata

satuttamatta siipiään ja varpaitaan,

Ja luulen, että turvallinen polku on taivaspolku,

jolla kohtaamme vastaanottajamme

sitten kun sen aika on,

Olkoon polkusi turvallinen,

Sinun taivaspolkusi,

elämäsi polku.

Säteilköön matkallasi armollinen aurinko,

kukkikoon magnoliat ja laulakoon rastas siellä,

matkalla ja perillä.

Tänään ja tällä viikolla pitäisi osata kuoriutua
Päästää sormet, tai kynäkin, villisti vapauteen
Haarniskakypärä tosin pitelee päätä pahoin.
Visiirin aukosta yritän ulos,
vaikka aika ujosti pälyillen,
nähdäkseni kaiken, mitä pitää kertoa ja kuvata.
Pitkät suortuvani tuntuvat juuttuvan haarniskan säleisiin,
mutta minä olen vahva ja joustava,
pimeydestä poimin johtotähden oppaakseni,
olen päättäväinen ja tänään kapinoivakin.
Hillintä, tulenkohan tarvitsemaan jarruja?
Ei, kyllä kynä saa kukkia tällä viikolla.

Tulin tänne tekemään
runojani riimittämään.

Osaisinko kuvailla
kuvat mieleni pohjilta
syvältä sieluni tumasta
tilitellä lukijalle
tutummaksi tavaajalle
libretoksi laulajille
säkeiksi sävelin soida

Annoit yön, annoit valon tulla
sateen kastaa kamaran ja mullan
siemen, itu, verso kasvin
sato
turva elämän

Vuosien aikana kertyneitä runoiksi ja fragmenteiksi puettuja havaintoja maailmasta ja meistä.

BoD

